

præciseret, at netop denne Nedlæggelse var Grundlaget for hans Overtagelse af Ministeriets Dannelse.

Vi ere altsaa komne til det Tidspunkt, da den nuværende højtærede Konseilspræsident Torsdag den 12. August modtog en betinget Opfordring til at danne et Ministerium, og Torsdagen gik — jeg henviser alle ærede Medlemmer til de officielle Referater, som fandtes i alle Blade, udsendte gennem Ritzaus Bureau — med Underhandling mellem de tre Venstregrupper, som den højtærede Konseilspræsident paa-beraaber sig, om Overenskomsten. Der havde den Gang været god Lejlighed for Konseilspræsidenten til at bruge sin bidende Haan, thi i denne Overenskomst er det kontraktligt fastslaet fra de to Kontrahenters Side, at de have Ret til at vedblive at arbejde for Københavns Sikring til Lands, som den højtærede Konseilspræsident haaner os for. Paa det Tidspunkt fandt den højtærede Konseilspræsident endnu ikke nogen Anledning til at anvende sit Vid. Torsdag Eftermiddag kom det ud i Bladene, at nu var Overenskomsten sluttet mellem de tre Venstregrupper, og at den var undertegnet af Repræsentanter for de tre Grupper, „de 27“ og de to 11-Mands Grupper. Hvis den højtærede Konseilspræsident nu var ganske ligeglad med Hensyn til, hvad Højre sagde, det vilde gøre i Fremtiden, havde der paa dette Tidspunkt været god Anledning til at meddele Hans Majestæt Kongen, at nu kunde Ministeriet dannes. Det skete ikke. Der skete derimod det, at Højregruppens tre Udvalgsmedlemmer i Folketinget fik Anmodning om at komme til et Møde sammen med Repræsentanter for Venstregrupperne for at faa Meddelelse om Overenskomstens Indhold og for — som det gentagende blev sagt under dette Møde af det ærede Medlem fra Veringe (Lindø) —, at der kunde blive Klarhed over, hvorledes Højre vilde stille sig politisk overfor denne Mulighed, at der kom et Ministerium Holstein-Ledreborg. Mødet fandt Sted Torsdag den 12. August om Aftenen fra 9—11 her i Rigsdagen, og det blev udtrykkelig og gentagende sagt, at hvis der ikke kunde forventes Tilslutning fra Højres Side, vilde det være umuligt at faa Ministeriet Holstein-Ledreborg dannet.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa her med det samme, at naar den højtærede Konseilspræsident nu først gør Indvending imod, at han skulde have været vidende om dette Forhold, er det paa et meget sent Tidspunkt, og Rigtig-

heden heraf lider af en meget stærk Usandsynlighed. Thi ikke blot er det in confesso, at det skete Torsdag Aften, men det er lige saa sikkert, at den højtærede Konseilspræsident afventede Begivenhedernes Udvikling. Nu siger den højtærede Konseilspræsident, at det ikke var for at faa Besked om Højres Stilling, at der ventedes, men maa jeg da spørge: Hvorfor da? Thi Overenskomsten mellem de 3 Venstregrupper var sluttet om Torsdagen. Men endvidere blev der Fredag Eftermiddag udsendt gennem Ritzaus Bureau en Meddelelse om, at Højregruppen i Folketinget havde vedtaget en Beslutning, der tilraadede Ministeriet Holsteins Dannelse med det Formaal at gennemføre Forsvarslovene. Det har været omtalt her i Tinget ved tredie Behandling mange Gange, det har ogsaa været omtalt i det andet høje Ting, uden at den højtærede Konseilspræsident nogen Sinde har fundet Anledning til at gøre opmærksom paa, at den skete Forespørgsel til Højre var ham fremmed og uforstaaelig.

Nu siger den højtærede Konseilspræsident, at han ikke vidste noget om det altsammen. Jeg siger, at det er umuligt overfor en Erklæring af denne Art at sige andet, end at saa maa det opklares indbyrdes mellem de Medlemmer, der førte Forhandlingerne paa de 3 Venstregrupperes Vegne, hvor Misforstaaelsen, Fejltagelsen, Uvidenheden laa, thi som vi have faaet Sagen overbragt, maatte man formode, at den højtærede Konseilspræsident, om han ikke selv havde ønsket Forespørgselen, dog under alle Omstændigheder maatte kende den, da den udtrykkelig lød paa, at hvis Svaret ikke var bejaende, kunde Ministeriet Holstein-Ledreborg ikke dannes. Og jeg antager, at man i alt Fald Fredag Middag Kl. 1 maatte gaa ud fra, at den højtærede Konseilspræsident vidste, om han overhovedet kunde blive Minister eller ikke, og hvis den højtærede Konseilspræsident benægter paa det Tidspunkt at have anet noget om, at der skete Henvendelse til Højre her i Folketinget, maa den højtærede Konseilspræsident i Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra begge de to 11-Mands-Grupper, paa samme Tidspunkt have været ganske uvidende om, hvorvidt han overhovedet kunde danne Ministeriet eller ej. Og i Gaar erklærede han, at han straks, da Overenskomsten var sluttet, var klar over, at han vilde danne Ministeriet uden Hensyn til, hvad Højre vilde gøre.

Hvor Uoverensstemmelsen, Fejltagelsen ligger i den højtærede Konseilspræsidents